

Inleiding

Verhuizen naar het buitenland: hoe kom je erbij? Dat is wat kennissen, vrienden en familie op de lippen brandt. Het is in elk geval de vraag die ze al jarenlang stellen. Al die tijd heb ik geprobeerd daarop een pasklaar antwoord te formuleren, om langzamerhand te constateren dat er geen eenduidige verklaring is. Het is een amalgaam van redenen. In dit boek wil ik het kluwen ontwarren en helder formuleren wanneer emigreren de juiste optie kan zijn. Dat het pad niet altijd over rozen loopt, mag ook duidelijk zijn: we hebben mislukkingen en tegenslagen gekend en ik benoem die graag, omdat ze integraal deel uitmaken van ons verhaal.

Als ik spreek over 'ons', dan spreek ik over mijn man Frederik - kortweg Fred - en mezelf. Want we hebben de stap samen gezet, als koppel. Dat is meteen (spoiler alert) de belangrijkste vereiste om te slagen: je moet allebei heel hard willen verhuizen en dan nog is het voldoende moeilijk.

Dit boek wil een eerlijke weergave zijn van hoe alles is verlopen, maar toch is niet alles voor honderd procent waar. Om meer te zijn dan een opsomming van feiten (en om zelf wat plezier te hebben in het schrijven), heb ik gewerkt met dialogen. Die zijn stuk voor stuk geveinsd - het is al moeilijk om zich de feiten te herinneren, laat staan exacte gesprekken - maar wel gebaseerd op hoe het ongeveer is gelopen. Verder heb ik sommige gebeurtenissen wat vereenvoudigd, of licht aangepast, om zo de leesbaarheid te bevorderen.

Naast hoofdstukken, die de rode draad van het verhaal vormen, maak ik gebruik van intermezzo's, met wat meer context, en fiches, die voornamelijk praktische info bevatten.

Om Fred geen woorden in de mond te leggen die zijn ontsproten aan mijn geest, neem ik in de dialogen vaak zelf het voortouw. Laat je daardoor niet misleiden: in het echt was het veel meer een 'ons'-verhaal. Noem het het voordeel - kwatongen zullen het allicht houden op de grootheidswaanzin - van de schrijver.

Een logisch gevolg van verhuizen, is dat je je leven moet herinrichten. Daartoe hebben we verschillende investeringen gedaan. Een heel zwaar woord vind ik dat, zeker aangezien we de eerste 'investeringen' deden toen verhuizen nog helemaal niet tot de plannen behoorde. We zijn als het ware via die toevallige aankopen in een verhuis naar het buitenland gerold. Of speelde het verhuizen onderbewust altijd een rol? Het zal allemaal blijken.

Een evenwicht vinden tussen enerzijds transparantie en anderzijds terughoudendheid, was niet makkelijk. Je wilt de privacy van je kennissen, vrienden, familie, gasten en kopers niet schenden, maar té beleefd zijn, levert geen goed boek op: het is zoals balanceren op een slappe koord (en ik heb altijd moeite gehad met het bewaren van mijn evenwicht).

Als ik namen noem, dan zijn dat enkel voornamen. Fijne mensen spreek ik aan met hun echte voornaam, uit eerbetoon. De meeste namen in dit boek zijn dan ook échte voornamen van échte mensen.

Wanneer ik echter over onze minder mooie ervaringen met medemensen verhaal, dan doe ik dat om evidente redenen met gefingeerde namen. Als je jezelf herkent in een minder mooi verhaal, maar met een andere naam dan je eigen naam: dat behoort inderdaad tot de mogelijkheden.

Zo, hopelijk heb ik nu enkele mensen heel bezorgd gemaakt.

Veel leesgenot!